

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 15. Gregorii IV. obitus. Sergius II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 843. ces, patenas, coronas, aliaque vasa centum triginta libras auri exæquantia cum multis aliis Ecclesiæ ornamentis abstulit, promisitque se in compensationem mille solidos Siculi ponderis redditurum. Ut secundo venit Siconulfus, trecentas sexaginta quinque libras argenti, solidorum aureorum millia quatuordecim & complura vasa argentea avexit. Tercio post elapsum spatium octo mensium res ex argento fabricatas quingentis libris æstimatas exegit. Inde vix decem menses effluxerant; iterum adest quarto, & effracto Monasterii vestiario solidorum millia quatuordecim rapit, quæ ipsius nomine se reddituros esse Leo Episcopus & duo alii Dynastæ jurejurando polliciti sunt; quod cum deinde præstare nequissent, fundum possidendum Monasterio tradiderunt. Quinto & sexto irrumpens quatuor solidorum millia asportavit, & tandem septimo coronam auream Smaragdus distinctam a parente suo donatam, & tribus solidorum millibus æstimatam, adimi jussit. Inde pronum est conjicere, quantæ fuerint hujus Monasterii divitiæ.

§. XV.

*Gregorii IV. obitus. Sergius II.
Papa.*

Anast. Gregorius quartus ineunte anno sequen-

quente octingentesimo quadragesimo Sæculum IX.
 quarto ad superos evolavit. Multas A. C. 844.
 Romæ Ecclesias reparavit & pretiose or-
 navit. In Ecclesiam S. Mariæ trans Ti-
 berim Congregationem Monachorum
 immisit, qui Officium Divinum diu no-
 ctuque peragerent. In usum Reipubli-
 cæ reparavit aquæductum, qui *forma*
Sabbatina dicebatur, atque in Palatio La-
 teranensi plura ædificia, Successoribus
 suis admodum commoda, præter cœ-
 tera balneum, & habitaculum idoneum,
 ubi post matutinos acquiescere possent,
 construxit.

Quinques ordinavit mensibus Mar-
 tio & Decembri, consecravitque per di-
 versa loca Episcopos centum octoginta
 quinque. Tandem undecima Januarii
 anno octingentesimo quadragesimo quar-
 to moritur, & in Basilica S. Petri sepeli-
 tur, postquam annos sexdecim Ecclesiam
 rexisset. (*) Vacavit Sedes diebus quin-
 decim, tumque Die Dominica, vigesima
 septima Januarii Archipresbyter Sergius
 Bb 5 Papa

Sup. Lib.
XLVII.
 §. II.

(*) Scripsit Gregorius IV. plures Epistolas,
 quæ extant in Actis Conciliorum. In prima, ad
 universos Episcopos directa, de Romani Pontifi-
 cis potestate differit in hunc modum: *Quæ (Ec-*
clesia Romana) sic vices suas aliis impertivit
Ecclesiis, ut in partem sint vocatæ sollicitudinis,
non in plenitudinem potestatis.

Sæculum IX. Papa ordinatur. Is patria Romanus, al-
A. C. 844. terius Sergii filius, patre orbatus, cum
 necdum pueritiam fuisset egressus, ma-
 gna cura a matre educatus est. Cum
 vero duodennis etiam matrem amisisset,
 Leo tertius Papa, qui Sergii adolescen-
 tis nobilissimum genus, & elegantissi-
 mum ingenium non nesciebat, ad se vo-
 catum, habuit carissimum, & Scholæ
 Cantorum, in Musica & liberalibus liti-
 ris erudiendum tradidit, & quia puero-
 rum nullus Sergii solertiam æquabat,
 eum Ecclesiæ Romanæ Acolythum con-
 stituit. Stephanus Leonis Successor Ser-
 gium sibi Subdiaconum ordinavit. Pau-
 lo post Paschalis successit, a quo vita e-
 ruditione moribusque adornatus Tituli
 S. Silvestri Presbyter consecratur. Tan-
 dem Archipresbyter a Gregorio IV. cum
 ille obiisset, & Optimatibus populoque
 ad eligendum Papam congregatis, ab al-
 liis alii ad Summum Pontificatum pro-
 movendi nominarentur, audito Sergii
 nomine, confestim omnes exclamare,
 Sergium Archipresbyterum, virum de
 Ecclesia optime meritum, dignum esse,
 qui in Cathedra Petri collocaretur.

Ergo omnibus consentientibus, ut
 Sergius eligeretur, quidam Romanæ Ec-
 clesiæ Diaconus, nomine Joannes, coe-
 cta plebis stupidæ & rebellis manu por-
 tas Palatii Patriarchalis Lateranensis per-
 fodit,

fodit, & cum armatis irrumpit. Primo ^{Sæculum IX.}
 quidem impetu attoniti, qui in Palatio ^{A. C. 844.}
 erant, trepidabant, mox autem plebs il-
 la temeraria mutata vice perterrita,
 Joanne Diacono prodito, dilapsa est.
 Quamprimum de hoc tumultu ad Opti-
 mates Romanos relatum, pars pedibus,
 pars equis vecta, appropierant, apud Ec-
 clesiam S. Martini congregantur, Ser-
 gium honorifice, & innumerabili populi
 multitudine comitante in Palatium La-
 teranense deducunt, Hymnos & carmi-
 na Ecclesiastica decantant. Ita Sergius
 solemniter electus. Eadem die tanta
 vis nivium nubes effuderunt, ut Urbs om-
 nibus candidata videretur, quod mul-
 ti dicebant gaudii & claritatis esse indi-
 cium. At Joannem Diaconum Urbis
 Romanæ Principes ex Laterano turpiter
 ejectum in arctissimum carcerem detru-
 di præceperunt, atque honore Diacona-
 tus privari ex Episcoporum sententia.
 Alii ensibus membratim dilaniandum, &
 interimendum clamabant; sed tantam
 crudelitatem Sergius Papa prohibuit,
 qui maxima omnium ordinum lætitia
 in possessionem Sacræ Sedis immissus
 est. (*)

§. XVI.

(*) In Palatio hæc leguntur: *Mutavit no-
 men Sergius II. cum creatus est Pontifex, cum
 antea*